

چنور نامیقی شاعیرو تراژیدیای خ.م. ستار ئ.حم.د

ب. دای دایکم. .

ل. گولاً ندا

ب.خ. یا. کی. س.وز.و.

ب. کراس. کی. گ.ا.یی و

ب. کت.ب. کی. شین.و.

من و پاییز ب. شانوملی. ووت.و.

ت.ر. ت.ر. شینی شینمان گ.ا.

د. ناود.ن بوو

نیشتمان. کی. من. ت.را

فینجان. سپی. کی. د.ستم

ل. ت.ماشایدا درزی برد

ئاو.ن. کی.م ب. تیل.ی چاوانی شکا و

ملوانک. کی.م ب. ه.ناس.ی ساردی پچ.ا. .

ه. دایک گیان

د. ناود.ن. و

س.رقا.ی گ.رانیی شینم

ئاوازی ک.و.یی. وحت. ب. با. ئ.ک.م

د.ست.کانم. ا.ناو.ستن

ه.ر ئالوود.ی د.فژ.نین و د.فژ.نینن

د.فژ.ن. شینپ.ش. کی. من

ل.و.و.ژ بوو

ل. نگی تا

ل. تامی تا

ل. د.نگی تا

د ناودن بوو و تا هـ تا يـ د ناودنـ
ئـ و ئـ يويست وحي ببـخشـ

4

بـ کچـ يـ کی چا و نامـی
تـزـ یاخی
لـ و سا تـوـ
ئـوارـ پـ یامی نـ ما و لـ چـ مـکی ئـ و الی ژیان
دـستی ئـ شووشت!
هـ دایک گیان
من خـریکی گوـچنین بووم
تـشـ هـر گـرانی خـتـ ئـ چـی
(بچـ بچـ وختی چـینـ)
ما دـست باری کرد یـ خـ دـینـ)

کـچی سووری دوا مـنزـ بوو
بـ ساتـكـ ئاسمان نـ باری
دارـکان پـکـاـ داگیرسان
هـورـکان کـوـویان کرد و
زـوی وـکوو تـ اکشا . .
بـ بـرزی سـگرمـ قورعان
دـی منیش
وـكـ ناخی خاك کـپـی ئـ کرد!

دـمـ و ئـغر
تکام لـ کرد نـکـی ئـغر
چا وـکانی بـ وومـ و هـ واسبوو
تـر هـ ناسـکانیم ژمارد
وـلـ چی بکـم
بـباکانـ
هـر خـریکی خـتمی دـفتـری ژیان بوو . .

د ناودن بوو
گـرانی دیار حـوشـکانی عـشقی ئـ چـی

(بهار مانگی نیسان گیلان
چونک و عدی گواندن
نخاش ک و تم نهای گیلان
وادی گیلان کشان و ر)

دناودن بوو و
تا هتای دنناودن
ک ن شرابی شرابی د
شرازی دممستکران گیلان
خیا ب و و نج بوو
من د فی زیان ئژنم
ئ و خریکی ختمی دوا پپی زیان!

قسیدک تکه هیه کی قوو له سز، خم، یادگاری، و سروشت.
و ن ی کی شیعری جوانی ل س ر پیو ندیی نوان کچک و دایکی دروست
کردوو، ب تایب تی ل ساتی ما ئاواپی دایک ک دا.

1. بیرک کی سهره کی و کeshی شاعر
بیرک کی سهره کی قهسیده که بریتیه له ما ئاواپی، خم،
په یوه ندیی نوان دایک و کچ، و هستکردن به تنیایی و
نام پی له دواي له دهستان.
وشه کیلی: "دناودن" و "شین":
"دناودن": واتا گوان، سروبنی، یان د خ کی ناج گیر. ئم
وشه به برده وام دووباره ده ب تهوه و ئامازه به گوانی
ژیان و بارود خ شاعیر و زیانی دایکه که. هروه ها هنگه
ئامازه بت ب گه انهوهی ح (دناودن بوون) یان خولانهوهی
خم.
"شین": ئم هنگه ز ر به هزه له شاعر ک دا. هنگی خم و
ناخ شیه (ت ر ت ر شینی شینمان گوان، گرانپی شین، ده فزه نه
شینپ شه کی من)، به ام له همان کاتا هنگی ئاسمان، هیوا،
و ح دایکه که (کتب کی شین، ئاوازی ک و پی وحت) یشه.

2. سروشت و و نه شیعریه کان
شاعیر ز ر پشت به و نهی سروشتی ده به ست ت ب دهر ب ینی
هسته کانی:
پاییز و گوان: دزیه کی نوان وهرزی گوان (بههار و زیان)

و پاییز (وهرزی وهرین و خه‌م). شاعیر له گو‌اندای خه‌یاسی سه‌وز و ژیا نی‌هه‌یه، به‌ام‌له‌گه پاییزی خه‌مدا شینی دایکه‌که ده‌گه‌ت.

سروشتی ماته مبار: له کڼ تایی شیعړ کڼ دا سروشت ده بڼ ته به ش کڼ
له خه می شاعیر: ئاسمان نه باری، داره کان داگیرسان، هه وره کان
کڼ هویان کرد، زه وی ځاکشا. ئه مه ئاماژه یه بڼ گه وره یی ئه و
خه مه ی که گه یشتو و تڼ ئاست کڼ که ته و او ی بوون له گه ځیدا ماته م
ده گڼ ت.

ئاۋانە و فېنجان: شكانى ئەمانە (فېنجانە سپىيەكەي دەستم
 درزى برد، ئاۋانەكەم بە تىلەي چاۋانى شكا) نىشانەيە بە
 تەكشكانى خودى شاعىر و وراىبوونى ژيانى لە دواى نەمانى
 دايك.

3. ئاۋاتە بوۈنى كچ و دايك

کچی یاخی و گوځچنین: شاعیر خای وهک کچا هیه کی "چاو نام" و "تاز یاخی" و نا ده کات، که خه ریکی "گوځچنین" (ژیان و ئیشی خای) بووه، به نام له هه مان کاتدا دایکه که شی بهرده وام گرانای (حیکمه تی زیان) ده چای. ئه مه نیشانه ی جیاوازی گه نجی و ئه زموونی زیانه، به نام له ک تاییدا ههردوو لا له خه مدا به کده گرنه وه.

ده فژه نین و گډرانی: شاعیر به "ده فژه نه شینپښه کهي" خه ریکی
ژه نین و گډرانی شینه، که ده ربښینی خم و تاسه یه تی بښی هی
دایکی (ئاوازی کډوایی هی به با ئه کات). ئه مه پیشانده ری
به رده و امبوونی که که یه له سهر ښی چکه ی سا ز و نه غم ی دایک،
به ام به ښه نگه کی خه ماوی یی .

4. به کاره‌ها نانی گِرا نی میلی

به کاره‌نانی دوو پارچه له گه‌رانیی هسه نی کوردی/فهلکلاری
جوانیه کی تایه تی داوه به شیعراک:

بچ بچ وختی چینه .

ما دست باری کرد یه خدایند.

ئەمە ئاماژەيە بىخەشتىن و ما ئاۋايى، كە دە بىتە ھى
خەمكى زار (يەخەدۋىن).

ہا ر ما نگی نیسا ز گیا ز

چونکہ وہ عددی گونا گونا

نہ خوںش کہ و تم نہ ہا تی گیا نہ

وادی گیان کاشان و ر

ئەم بەگە يە لە كۆتاييدا سەزى خەويستى و چاوه وان يە كى
تا دەگواز تەو هە كە لەگە كۆتاي يە تنى ژياندا تەكە دە بەت.

پوخته

قهسیده که گشت کی س زدارانه یه به ناو خه م و بیره وه ریه کاندایا .
شاعیر به شه وه یه کی هونه ریی و نه ی شیعیری، ههنگ، و موسیکای ناوه کی
به کار ده هه نته ب ده رب یی ئازاری له ده ستدانی دایک. دوا په هه
ژیانی دایک و نه نینی "ده فی زیان" ی که که تراژیدیایه کی جوان و
قوو پیشان ده دات که زیان به رده وامه، به ام به به ئه و که سه
ئازیزه ی که "هه ر خه ریکی خه تمی ده فتی ری زیان بوو."